

ANMELDELSER

DAVID ARMITAGE BANNERMAN: *The Birds of the British Isles*. Illustrated by GEORGE E. LODGE. Vol. 3 (399 pp., 51 farvetavler) [sangere, drosselfugle, svaler m. v.] 1954; vol. 4 (259 pp., 29 farvetavler) [sejlere, natravne, skrigefugle, spættefugle, gøge, ugler] 1955; vol. 5 (350 pp., 1 portr., 34 farvetavler) [rovfugle] 1956; vol. 6 (326 pp., 26 farvetavler) [storkefugle, svaner, gæs] 1957; vol. 7 (256 pp., 27 farvetavler) [resten af andefuglene] 1958; vol. 8 (400 pp., 26 farvetavler) [årefodede, stormfugle, lappedykkere, lommer, duefugle] 1959; vol. 9 (398 pp., 26 farvetavler) [sneppefugle med undtagelse af klirer] 1961. — OLIVER & BOYD, Edinburgh & London. — Priser pr. bind 3-4: 45 sh, 5-9: 63 sh.

Denne statelige række om britiske fugle er kommet støt med et bind om året; bd. 9 forelå faktisk december 1960. Bd. 1-2 er anmeldt D.O.F.T., 48, 1954, p. 135. Det var egentlig hensigten at udskyde den næste anmeldelse til værket var afsluttet; men da det vil være et par år endnu, kan det være hensigtsmæssigt at henlede danske ornithologers opmærksomhed på disse pragtfulde bøger også nu. — Efter ref.s skøn må der komme endnu 3 bind omhandlende resten af vadefuglene, mågefugle, alkefugle, tranefugle og hønsefugle.

LODGE nåede ikke at se rækken fuldstændig, hvilket også har været en problematisk tanke på grund af hans høje alder. Han døde 93 år gammel i 1954; men hans del i arbejdet, 384 tavler med 426 arter af britiske fugle, som har beskæftiget ham gennem et langt liv, var fuldført år forinden. I sin nekrolog over LODGE skriver BANNERMAN i bd. 5, at kunstneren ønskede at føje 5 tavler til det foreliggende materiale, da han var 91 år gammel. Disse, der alle er af rovfugle, afventede man med nogen skælven, da den gamle mand efterhånden var næsten blind på det ene øje; men frygten var ubegrundet, for »his brush had not lost its delicate touch«.

Teksten til hver enkelt form er i de senere bind skrevet lidt fyldigere end i de første. I bd. 1 behandlede således et halvt hundrede arter på 356 sider, mens bd. 9 kun omfatter 32 arter. Fra bd. 7 optræder [ ] om tekst og henvisninger til fugle, hvis forekomst kan forventes på de Britiske Øer, men som ikke er sikkert påvist i dette område. Det er bl. a. former som Sibirisk Krikand, hvor tanker om en eller anden fugledam er nærliggende, og Grønlandsk Ryle, der rent logisk kan ventes som trækgæst, men som ikke kan skelnes fra Sydlige Ryler om vinteren og derfor kun kan påvises ved eksemplarer, der er ringmærket i Østgrønland. Der er også mere ethologi og økologi i de senere bind end i de første; men stort set er planen dog den samme, og når rækken er fuldstændig, vil den være et monumentalt opslagsværk i både æstetisk og videnskabelig henseende. At skandinaverne hist og her kan se deres specielle bogstaver lidt mishandlet, er en ringe ting, som de må tage med.

LØPP

MOGENS HØJGAARD: Dyr og mand imellem (151 pp.).—HANS REITZEL, København 1960. Pris: kr. 14,75.

I denne bog søger forfatteren at give et billede af, hvordan dyr i virkeligheden er. Han fortæller om, hvad rigtig dyrevenlighed vil sige, og giver et væld af biologiske oplysninger om mange forskellige dyr. Man kan kun bifalde forfatteren, når han citerer en udtalelse af afdøde professor WESENBERG-LUND: »Inden for zoologien kan selv oplyste mennesker tillade sig at sige noget, der ville svare til, om man inden for historien påstod, at Christian d. IV overvandt Columbus i slaget ved Salamis«. MOGENS HØJGAARD yder i sin bog et bidrag til ændring af denne tilstand. Her er megen nyttig viden at hente. Bogen har også interesse for fugleinteresserede, idet der gives mange oplysninger om fugles levevis.

H. POULSEN

PETER FREUCHEN og FINN SALOMONSEN: Det arktiske år. På dansk ved KNUD MÜLLER (382 pp., 23 fotos).—GYLDENDAL, København 1961. Pris: Kr. 35,— (heftet).

FREUCHENS og SALOMONSENS bog, der for tre år siden udkom i U.S.A. (anmeldt i D.O.F.T. 52, 1958, p. 282) foreligger nu på dansk. De engelsksprogede udgavers mange tegninger er blevet udskiftet med fortrinlige fotos, taget bl. a. af JETTE BANG og CHR. VIBE. Farvebilledet på smudsomslaget — der, hvad der ikke er anført i bogen, er taget af HARRY MADSEN — viser udsigten fra Disko mod Arveprinsens Ejland. Iøvrigt er bogen en direkte oversættelse uden andre ændringer end en fodnote, der oplyser om det andet genfund af østgrønlandske Sne-spurve i U.S.S.R. Siden er endda yderligere tre genfund kommet til, således at der nu ikke kan være tvivl om, at den østgrønlandske sne-spurvebestand om efteråret trækker mod øst, i modsætning til den vestgrønlandske bestand, der længe har været kendt som overvintrende i det sydlige Canada.

N. O. PREUSS

DEN FØRSTE UNIONS-ORNITHOLOGKONFERENCE. Trudy problemnykh i tematicheskih sovestchanij, IX. — Akademia nauk SSSR, 1960, pp. 1—382. Pris: 2,25 nye sovjetrubler.

I januar 1956 sammenkaldtes i Leningrad for første gang en ornithologisk kongres for hele Sovjetunionen. Den var viet mindet om professor MENZBIER, den russiske ornithologis nestor. Der mødte ca. 300 russiske ornithologer op, og der var også indbudt en snes udenlandske ornithologer. Kongressen varede en uges tid, og der blev holdt over 100 foredrag i 7 forskellige sektioner.

I det endelig udkomne bind om kongressen refereres 48 foredrag, der kan inddeles i følgende 6 tematiske grupper:

1. Almindeligt om ornithologi og dens opgaver og resultater i forskellige dele af landet. (PORTENKO, PUSANOV, IVANOV, STRAUTMAN, IURGENSON, KOZLOVA, MOUNTFORT).

2. Lokale faunistiske undersøgelser. (KOSHANTCHIKOV, DOLGUSHIN, SLUDSKI, DANILOV, MALYSHEV, GAGINA, DOLBIK, KIRITCHENKO, BELYSHEV).
3. Fossile fugle, anatomi, fysiologiske problemer. (KOZLOVA, JUDIN, STEGMANN, SERGEEV, FEDJUSHIN).
4. Økologiske og biologiske problemer. (DULKEIT, EGOROV, SKOKOVA, PRIKLONSKY, UVAROVA, TATARINOV, RENNO, RODIONOV, NEUFELDT, PODKOVYRKIN, STEPANYAN, SEMJONOV-TIANSCHANSKY, LUKINA).
5. Trækproblemer, bestandsforandringer. (KUMARI, MIKHEJEV, PUZANOV, SHEVAREVA, VAITKEVITCHUS, TAMM, POPOV, ČERNY, CHARLEMAGNE).
6. Økonomisk betydning, fangst, redekasser etc. (CHINCHALADZE, ARDAMATSKAYA, SZCZEPSKI, STCHERBAKOV, SHAKHOVSKY, KOSHELEV).

Det er naturligvis umuligt her at omtale alle 48 artikler; de fleste er kun uddrag af udførte større undersøgelser, der jo nok vil blive publiceret selvstændigt og således til den tid anmeldt for sig. Her skal jeg kun henlede opmærksomheden på nogle få artikler, der bringer noget særligt nyt.

E. V. KOZLOVA (p. 323–329). Nye jordfundne fugle fra S. E. Gobi. Der beskrives en ny familie, *Ergilornithidae*, henhørende til *Gruiiformes*, med to slægter (*Ergilornis* og *Proergilornis*) og 2 arter.

K. A. JUDIN (p. 298–303). Ismågens (*Pagophila alba*) fældning. Et meget interessant arbejde, der viser at Ismågens fældning foregår på en helt anden måde, end hos de andre måger. Den ligner mest fældningen hos Kjøverne, som denne art også i anden henseende står nær. Ismågen anlægger den fuldstændig hvide dragt allerede i det første forår. Spørgsmålet om fældningen hos de voksne fugle efter yngleperioden og den anden vinterfældning er endnu uklart, da forfatteren manglede materiale dertil. Det er meget påkrævet, at nyt materiale indsamles og arbejdet fortsættes.

T. N. GAGINA (p. 92–96). Nye oplysninger om nogle fugles udbredelse i Østsibirien. Forfatterinden er bosat i Irkutsk og har siden 1945 studeret fuglefaunaen i Baikalområdet. Ialt har hun undersøgt 6.000 fugleskind og fremkommer med nye oplysninger om 20 fuglearter.

T. P. SHEVAREVA (p. 146–150). Nye oplysninger om fugletrækket i den sovjetiske arktis. Der omtales genmeldinger af ringmærkede fuglearter: *Anser albifrons*, *Chen hyperboreus*, *Branta bernicla*, *Anas acuta*, *Somateria mollissima*, *Larus hyperboreus* og *Plectrophenax nivalis*. En del af fuglene var mærket i Nordamerika.

A. P. VAITKEVITCHUS (p. 151–160). Antallet af trækfugle ved kysten af Kurische Bugten. Iagttagelserne blev udført i efteråret 1954 og foråret 1955 ved Neman-flodens (Memels) delta i den Litauiske Sovjet-Republik. I efteråret 1954 blev der optalt 687.150 fugle fordelt

på 112 arter, og i foråret 1955 sås omtrent lige så mange arter, men fuglenes antal var kun 17.462. Det viser, at de fleste fugle trækker en anden vej tilbage mod nord. En fuldstændig liste over alle iagttagne fugle gives.

G. D. DULKEIT (p. 175–190). Fuglenes vinterliv i Taigaen i det nordøstlige Altai. Forfatteren har iagttaget her i årene fra 1940 til 1951 og bringer et væld af interessante oplysninger om de overvintrende arter og deres lokale flytninger. Der findes om vinteren hele 80 arter (ca. $\frac{1}{3}$ af de ynglende arter). Dette høje antal forklares delvis ved den relativ sydlige beliggenhed (nær Mongoliets grænse) og delvis ved Teletskoje Søens og Tschulyshman-flodens dybe dale, der giver effektiv beskyttelse og åbent vand. På den anden side kan fuglene ikke komme bort i katastrofalt kolde år og omkommer da i massevis.

N. V. DANILOV (p. 73–79). Fuglefaunaen i Midt-Ural og i Trans-ural og dens tilblivelse. Efter forfatterens 8-årige undersøgelser findes her 228 regulært forekommende fuglearter, deraf 192 ynglende. Han inddeler området i en række mindre zoogeografiske enheder og følger og udvider i denne henseende traditionerne fra MENZBIER (1882) og PORTENKO (1937). Til slut fremfører forfatteren en del bemærkninger om fuglefaunaens oprindelse og tilblivelse i Ural.

HANS JOHANSEN

ROGER PETERSON, GUY MOUNTFORT, P. A. D. HOLLOW: Europas Fugle. På dansk ved BERNT LØPPENTHIN, HOLGER POULSEN og FINN SALOMONSEN. – G. E. C. GAD, København 1960. Pris: 36 kr.

Bogen har allerede været omtalt med berettiget begejstring her i tidsskriftet da den oprindelige engelske og den svenske udgave udkom (D.O.F.T. 48, 1954, p. 132 og 50, 1956, p. 170). Det er jo simpelthen den bog som enhver fugleinteresseret må og skal have fremfor nogen anden – og så være henrykt for at den eksisterer. For hver ny udgave har man kunnet bygge videre på de erfaringer, som årenes brug giver, og gøre de korte koncise oplysninger endnu nøjagtigere. Desværre har man for det danske indeks overtaget et meget uheldigt princip fra den svenske udgave, nemlig at man forgæves eftersøger en mængde fugle under almindeligt brugte betegnelser. Der kan nævnes i flæng: Lærke, Præstekrave, Spove, Regnsbove, Tornskade (skønt den hedder sådan på bogens første opslag), Bekkasin. De skal søges under et eller andet tillægsord eller første led. Samme princip anvendes i dette tidsskrifts register, hvor det heller ikke forekommer tilfredsstillende, men dog på den anden side har så lang tids hævde, at det kan være betænkeligt at ændre det. I nærværende bog er det afgjort en fejl. Den skulle gerne nå ud til ti-tusinder, der her har fået et fremragende og let anvendeligt hjælpemiddel til at lære fuglene at kende. Der står ingen steder, hvem der har lavet det friske, ægte danske omslag, men mon ikke de fleste kan se med et halvt øje at det er den evigt unge JOHANNES LARSEN.

F. W. BRÆSTRUP

DEREK GOODWIN: Instructions to Young Ornithologists. II. Bird Behaviour. (123 pp., 11 tekstfig., 16 fotos samt frontispice). – MUSEUM PRESS LTD, London 1961. Pris 12s 6d.

Første del af denne instruktionsbog for yngre ornithologer, udarbejdet af J. D. MACDONALD anmeldtes i D. O. F. T. **54**, 1960, p. 63. Den anden del omhandler fuglenes levevis fortolket ud fra den moderne ethologis synspunkter. Den er skrevet i et letlæseligt sprog og er klart og instruktivt disponeret. Der er kapitler om instinkter, fødeoptagelse, flugtreaktioner, sociale forhold, yngleforhold, badning, overnatning m.m. En fortræffelig oversigt, udmærket illustreret, velegnet for enhver som ønsker tidssvarende oplysninger om fuglenes opførsel og levevis. F.S.

NATURHISTORISK FORENING FOR JYLLAND 1911–1961. Redigeret af EDWIN NØRGAARD. (128 pp., mange tekstillustrationer, en farvetavle). – Aarhus 1961.

Nærværende smukke skrift, der er udgivet som særtryk af Flora og Fauna, **67**, er udsendt i anledningen af Naturhistorisk Forening for Jyllands 50 års jubilæum. De talrige artikler, som omfatter botaniske, ferskvandsbiologiske, entomologiske og flere andre emner, viser på hvilket højt stade naturforskningen står i Jylland. Forfatterne er udelukkende jyder, og det har sikkert været foreningen en æressag på denne måde at fremhæve den styrke hvormed den specielle jyske naturvidenskab forstår at hævde sig. Af ornithologiske afhandlinger findes foruden en mindre artikel af C. M. POULSEN om Stor Regnspøve en fortrinlig oversigt over ændringerne i den jyske fugleverden i de sidste 50 år af E. TORP PEDERSEN. Forf. gør med rette opmærksom på hvorledes udtørringen af søer og moser i den nævnte periode har ødelagt store naturværdier og at visse af menneskets indgreb må betegnes som meningsløse og unødigt brutale. Selvom adskillige arter er indvandret til Jylland på gr. af klimaændringen og hedens beplantning, er totalindtrykket dog en sørgelig og desværre uoprettelig tilbagegang. Denne er endog på visse punkter større end nævnt af forf.; der er således allerede nu endnu færre ynglende Tinksmede og Hjejler i Jylland end anslået i artiklen.

Naturhistorisk Forening for Jylland fortjener ikke blot en lykønskning til jubilæet, men også anerkendelse for udsendelsen af denne indholdsrige bog. F. S.

KURT SANFT: Bucerotidae, (174 pp., 106 tekstfig.). – Das Tierreich, lief. 76. WALTER DE GRUYTER & Co, Berlin 1960. Pris: 78 DM.

Systematiske monogrfier om fuglefamilier er efterhånden i vore dage blevet sjældne foreteelser; stofmængden er blevet for stor, ofte næsten uoverskuelig. Med så meget større glæde hilser man et sådant værk velkomment, især når det som i SANFTS behandling af næsehornsfuglene drejer sig om en forbilledlig udarbejdelse. Materialet er ypperligt beskrevet. Der er bestemmelsesnøgler for alle arter og racer,

illustrationer af alle arter samt udbredelseskort, fuldstændig synonymi, korte og klare diagnoser, og for hver form gives beskrivelser af levestilen og udbredelsen. Forfatteren har på en tilfredsstillende måde forstået at sammenfatte det uhyre stof på en ringe plads, idet teksten er holdt i telegramstil og der gives henvisninger til originalliteraturen om nærmere enkeltheder. Der er ingen tvivl om, at dette vil være håndbogen man vil spørge til råds, når man vil søge oplysninger om denne fuglefamilie. Forf. har en sund og velafbalanceret systematisk indstilling og man følger ham gerne i hans konklusioner. Det gamle hæderkronede »Das Tierreich« har med dette nye bind frembragt et værk der forpligter dets efterfølgere. Det er langt bedre end de tidligere monografier, skrevet af FINSCH, HARTERT o.a. for over en menneskealder siden. Måtte der snart komme nye bind; der er langt igennem inden alle fuglegrupper er behandlet.

F. S.

BERTIL ÖHRN: FÅGELREGIONER. (149 pp., mange tekstillustrationer). – NORSTEDT & SÖNER, Stockholm 1961. Pris: hft. 16,50 sv. kr., indb. 21,00 sv. kr.

Sveriges broget sammensatte fugleverden falder i flere skarpt adskilte »fugleregioner«, d.v.s. zoogeografiske områder, og en beskrivelse af disse, i deres afhængighed af plantegeografiske, klimatiske og andre faktorer har været stærkt savnet. ÖHRNS fortræffelige oversigt udfylder dette savn og indeholder samtidig mange originale oplysninger, belyst ved udmærkede diagrammer og kort (samt mere velmente end egentlig vellykkede fugletegninger). Ganske vist havde vi SVEN EKMANS klassiske værk om dyrelivets udbredningshistorie i Skandinavien (fra 1922), men dels er dette et rent videnskabeligt og meget tungt skrevet værk, dels føles det nu på visse punkter noget forældet. ÖHRNS bog opfylder alle krav om populær og letfattelig fremstilling, og giver samtidig en ganske klar og overskuelig beskrivelse af de ofte udviklede forhold. Da de fleste danske ornithologer følger godt med i svenske forhold (vi har jo selv snart kun en kastreret natur tilbage), er det en bog som også herhjemme på det bedste kan anbefales. Indenfor de tre »fugleregioner« (fjældet, nåleskoven og løvskoven) skildres indgående og med stor sagkundskab de mange rigt varierede landskabstyper og deres fugleliv. Man kan dog ikke tilbageholde en beklagelse af, at forf., trods sit dybtgående kendskab til svenske forhold, i reglen må melde pas når spørgsmål med relation til emner udenfor hans hjemland bringes på bane. Her tænkes ikke på de små misforståelser (at Danmark betegnes som et marskland, at ordet tundra er en russisk benævnelse og at det betyder områder med permafrost, etc.), men på den manglende orientering i zoogeografiske forhold. Vi får således (p. 98) at vide at f.eks. Snespurven og Fjældrypen er højarktiske, Havliten og Jagtfalken lavarktiske, mens alle fire arter i virkeligheden er rent panarktiske. Der er andre besynderligheder som resultat af at forf. undlader at skelne mellem den arktiske og den alpine zone. Birkeregionen regner forf. med til

den arktiske zone, hvilket er ganske misvisende og da heller ikke stemmer med hans læremester, EKMANS opfattelse. Birkeregionen kan heller ikke – som der står et sted – være en udløber af den russisk-sibiriske tundra, da den mangler østfor Hvidehavet. Havfuglene behandles slet ikke, og kystfuglene inddeles i kategorier på basis af kysternes geologi. Man har indtrykket af, at forf. ikke har vidst hvad han har skullet stille op med fuglene når han bevægede sig bort fra indlandet. Om den geografiske variation har forf. meget naive forestillinger.

Denne lille bog har fået så fyldig omtale, fordi den – trods de nævnte anker – er et godt arbejde, fængslende og inspirerende. Uden altfor mange ændringer kan en ny udgave opnå international standard.
F. S.

NICOLAS MÉLIDES: Perruches australiennes et autres psittacidés. (280 pp., 32 farvetavler af P. A. ROBERT). – DELACHAUX & NIESTLÉ, Neuchatel & Paris 1960. Pris: 24 fr.

Forf. der besidder den største samling levende papegøjer i Europa og som i 30 år har beskæftiget sig med disse fugle, gør i denne bog andre delagtige i sine erfaringer om opdræt, opførelse, sygdomme m.m. Bogen giver indtryk af en betydelig fond af viden, der dog ofte fremsættes på en så flygtig og generaliserende måde, at væsentlige ting går tabt. Der er dog ingen tvivl om, at her er meget at hente for den, som interesserer sig for opdræt af disse interessante fugle, især vedrørende rent praktiske forhold. De fleste af de omtalte arter er australske, og de beskrives i alfabetisk, ikke systematisk rækkefølge, hvilket virker noget ejendommeligt. De ledsagende farvetavler er smukke og vellignende.
F. S.

POUL LORENZEN: Vilde fugle i sagn og tro. Illustreret af JOHANNES LARSEN. (202 pp., mange tekstfig.). – GAD, København 1960. Pris: 26 kr. hft., 36 kr. indb.

Tidligere skovdirektør POUL LORENZEN har i ledige stunder moret sig med at samle den for længst hedengangne almues sagn og overtro, børnerim og ordsprog vedrørende fugle. Stoffet der ikke gør krav på at være fuldstændigt, er ikke sigtet, men løst og fast berettes mellem hinanden, med opladt sind. I de fjerne tider, der manes frem, var folk på landet naturen på nært hold og anvendte ikke mindst fuglene til at udtrykke hvad forf. kalder »den hellige enfold og den dybeste livsvisdom«, dog overvejende det første. Beretningerne vidner ikke om særlig digterisk inspiration eller åndeligt vingefang hos den danske landalmue dengang.

Forf. er ikke ornitholog, og prætenderer heller ikke at være det, hvilket bogen unægtelig bærer præg af. Den er typografisk meget smukt fremstillet, og JOHANNES LARSENS pennetegninger liver svært op. De repræsenterer naturpoesien i bogen.
F. S.

KUNGL. VETENSKAPSAKADEMIENS NATURSKYDDSKOMMITTÉ: Bør Torneträsk regleras? – Kungl. Svenska Vetenskapsakademiens Skrifter i naturskyddsärenden, nr. 50. – Uppsala 1960 (104 pp.).

Den nordiske vandkraftskomités planer om at udbygge vandkraften i Torneträsk samt Torne og Kalix elve i Lapland har vakt den største bekymring, ikke blot hos den lokale befolkning, men også blandt repræsentanter for skovbrug, fiskeri, turisme og naturfredning. Gennemførelsen af de storstilede planer ville medføre at disse skønne landskaber, som nu må betragtes som de eneste virkelig store uberørte naturområder i Skandinavien, delvis vilde ødelægges og i hvert fald i betydelig grad ændre karakter.

Også videnskabsmænd, både svenske og udenlandske, har med uro fulgt udviklingen. I denne lille bog er samlet udtalelser fra 175 videnskabsmænd, deraf de to trediedele udlændinge, som af Kungl. Vetenskapsakademiens Naturskyddskommitté er blevet opfordret til at kommentere den omtalte sag.

Det planlagte projekt er et standardeksempel på den naturødelæggelse som af økonomiske grunde finder sted overalt i verden i vore dage. For fuglene vil projektets gennemførelse også være af stor rækkevidde. En tilbagegang vil således ikke kunne undgås i bestanden af de mange vade- og andefugle, der her har et af deres vigtigste yngleområder. Bevarelsen af i hvert fald eet stort sammenhængende landområde i det nordligste Sverige i uberørt naturtilstand er af den allerstørste betydning ikke blot som studiefelt, men også for den fremtidige bevarelse af et plante- og dyreliv, der på så mange måder trues med tilbagegang eller ødelæggelse. Det må inderligt håbes, at de stærke argumenter, der i nærværende skrift føres i marken af de mange videnskabsmænd og som er baseret på en overordentlig stor sum af viden og sagkundskab, må kunne bidrage til at den omfattende ødelæggelse af Torneträsk området forhindres eller i hvert fald betydelig formindskes.

F. S.

HANS-ALBRECHT FREYE: Vögel, i *Das Tierreich*, abt. VII, nr. 5. (156 pp., 69 tekstfig.). Sammlung Göschen, Band 869. – WALTER DE GRUYTER & Co., Berlin 1960. Pris: 3,60 DM.

Denne oversigt over fugleklassen, i den bekendte »Sammlung Göschen«, er udarbejdet ud fra ret traditionelle synspunkter, med hovedvægten lagt på anatomien (forf. er anatom), men der er dog også afsnit om fysiologi, almen biologi og ethologi, omend uforholdsmæssigt kortfattede. Oplysningerne i bogen er korrekte og vidner om solide kundskaber. Systematiken ligger øjensynligt forf. fjernere, og den afsluttende systematiske oversigt skæmmes af adskillige fejl, men inddelingen i ordner og familier er på mange punkter hensigtsmæssigt forenklet. Bogen kan anbefales som en praktisk og overskuelig håndbog over fuglenes bygning, på ringe plads indeholdende en imponerende stoffylde.

F. S.